26/04/2019

Αγ. Ιωάννης Χρυσοστόμος: “Ώ, Συ Νυμφίε, που ομορφαίνεις την ασχήμια της νύφης”

/ Γνώμες

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Πόρνη επιθυμούσε ο Θεός; Ναι πόρνη. Εννοώ τη δική μας φύση. Ήταν τρανός και αυτή ταπεινή. Τρανός όχι στη θέση αλλά στη φύση. Πεντακάθαρος ήταν, ακατάστρευτη η ουσία του, άφθαρτη η φύση του. Αχώρητος στο νου, αόρατος, άπιαστος από τη σκέψη, υπάρχοντας παντοτεινά, μένοντας απαράλλακτος. Πάνω από τους αγγέλους, ανώτερος από τις δυνάμεις των ουρανών. Νικώντας τη λογική σκέψη, ξεπερνώντας τη δύναμη του μυαλού, αδύνατο να Τον δεις, μόνο να Τον πιστέψεις…

Έριχνε το βλέμμα του στη Γη και την έκανε να τρέμει... Ποτάμια έβγαζε στην έρημο... Κι αυτός ο τόσο μέγας και τρανός πεθύμησε πόρνη. Γιατί; Για να την αναπλάσει από πόρνη σε παρθένα. Για να γίνει ο νυμφίος της. Τι κάνει; Δεν της στέλνει κάποιον από τους δούλους του, δεν στέλνει άγγελο στην πόρνη, δεν στέλνει αρχάγγελο, δεν στέλνει τα Χερουβείμ, δεν στέλνει τα Σεραφείμ. Αλλά καταφθάνει αυτός ο ίδιος ο ερωτευμένος.

Επεθύμησε πόρνη. Και τι κάνει; Επειδή δεν μπορούσε να ανέβει εκείνη στα ψηλά, κατέβηκε στα χαμηλά. Έρχεται στην καλύβα της. Τη βλέπει μεθυσμένη. Και με ποιό τρόπο έρχεται; Όχι με ολοφάνερη τη θεότητά του, αλλά γίνεται εντελώς ίδιος μαζί της, μήπως βλέποντάς τον τρομοκρατηθεί, μήπως λαχταρήσει και του φύγει. Τη βρίσκει καταπληγωμένη, εξαγριωμένη, από δαίμονες κυριευμένη. Και τι κάνει; Την παίρνει και την κάνει γυναίκα του. Και τι δώρα της χαρίζει; Δαχτυλίδι. Ποιο δαχτυλίδι; Το Άγιο Πνεύμα.

Έπειτα λέγει.

Δεν σε φύτεψα στον Παράδεισο;
– Του λέγει, ναι.
– Και πώς ξέπεσες από εκεί;
– Ήλθε και με πήρε ο Διάβολος από τον Παράδεισο.
– Φυτεύτηκες στον Παράδεισο και σε έβγαλε έξω. Να, σε φυτεύω μέσα μου. Δεν τολμά να με πλησιάσει εμένα. Ο ποιμένας σε κρατάει και ο λύκος δεν έρχεται πια.
– Αλλά είμαι, λέγει, αμαρτωλή και βρώμικη.
Μη μου σκοτίζεσαι, είμαι γιατρός.

Δώσε μεγάλη προσοχή. Κοίταξε τι κάνει. Ήλθε να πάρει την πόρνη, όπως αυτή – το τονίζω – ήταν βουτηγμένη στη βρώμα. Για να μάθεις τον έρωτα του Νυμφίου. Αυτό χαρακτηρίζει τον ερωτευμένο: το να μη ζητάει ευθύνες για αμαρτήματα, αλλά να συγχωρεί λάθη και παραπατήματα.

Πιο πριν ήταν κόρη των δαιμόνων, κόρη της Γης, ανάξια για τη Γη. Και τώρα έγινε κόρη του βασιλιά. Και αυτό γιατί έτσι θέλησε ο ερωτευμένος μαζί της. Γιατί ο ερωτευμένος δεν πολυνοιάζεται για τη συμπεριφορά του. Ο έρωτας δεν βλέπει ασχήμια. Γι’ αυτό και ονομάζεται έρωτας, επειδή πολλές φορές αγαπά και την άσχημη. Έτσι έκανε και ο Χριστός. Άσχημη είδε και την ερωτεύτηκε και την ανακαινίζει.

Την πήρε ως γυναίκα, και ως κόρη του την αγαπά, και ως δούλα του την φροντίζει, και ως παρθένα την προστατεύει, και ως παράδεισο την τειχίζει, και ως μέλος του σώματός του την περιποιείται. Τη φροντίζει ως κεφαλή της που είναι, τη φυτεύει

ως ρίζα, την ποιμαίνει ως ποιμένας. Ως νυμφίος την παίρνει γυναίκα του, και ως εξιλαστήριο θύμα την συγχωρεί, ως πρόβατο θυσιάζεται, ως νυμφίος τη διατηρεί μέσα στην ομορφιά, ως σύζυγος φροντίζει να μην της λείψει τίποτα.